

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการชมเทปโทรทัศน์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคปลายปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนราชนี จำนวน 72 คน และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 28 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษา ฯลฯ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมเทปโทรทัศน์ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบต่อไปนี้ เวลาที่ใช้ในการชมเทปโทรทัศน์ การสนับสนุนของผู้ปกครอง การเลือกเช่าเทปโทรทัศน์ หลักเกณฑ์ในการเลือกชมเทปโทรทัศน์ ผู้แนะนำในการเลือกชมภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ การชมเทปโทรทัศน์เมื่อเวลาใกล้สอบ การชมเทปโทรทัศน์เมื่อเวลาสอบ การเปรียบเทียบระหว่างการชมรายการโทรทัศน์กับการชมเทปโทรทัศน์ การชมภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ซ้ำ การชมเทปโทรทัศน์ร่วมกับผู้อื่น การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์เป็นชุด (3 ม้วนขึ้นไป) วันที่ชมเทปโทรทัศน์มากที่สุด จำนวนม้วนเทปโทรทัศน์ที่ชมต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาที่ชมเทปโทรทัศน์มากที่สุด จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการชมเทปโทรทัศน์ในหนึ่งสัปดาห์ และประเภทของภาพยนตร์เทปโทรทัศน์

วิธีดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทั้ง ตอน พร้อมทั้งรวบรวมคะแนนเฉลี่ยผลการสอบปลายภาค ปีการศึกษา 2528

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รวบรวมได้มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พฤติกรรมการชมเทปโทรทัศน์ของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่
  - 1.1 การเลือกเข้าเทปโทรทัศน์ โดยการเลือกเข้าเทปโทรทัศน์แบบเลือกเองโดยตลอด และเลือกเองเป็นครั้งคราวมีความสัมพันธ์ในทางลบและบวกตามลำดับ
  - 1.2 เกณฑ์ในการเลือกชมเทปโทรทัศน์ โดยฟังจากเพื่อนที่ชมมาก่อน มีความสัมพันธ์ในทางลบ
  - 1.3 วันที่ชมเทปโทรทัศน์มาก พบว่าวันเสาร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวก
  - 1.4 ช่วงเวลาที่ชมเทปโทรทัศน์มากที่สุด การชมในช่วงเวลา 20.00-22.00 น. มีความสัมพันธ์ในทางบวก
  - 1.5 ประเภทของภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ คือ การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ประเภทความบันเทิงชีวิตการต่อสู้แบบตะวันตก และภาพยนตร์ประเภทตลกขบขัน มีความสัมพันธ์ในทางบวก
2. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับพฤติกรรมการชมเทปโทรทัศน์ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญในการอธิบายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนมี 9 ตัว คือ จำนวนม้วนเทปโทรทัศน์ การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ดูปุ่บแบบซามูไร การชมเทปโทรทัศน์จนหมดแล้วไม่ทำที่บ้าน หรือดูคำราเลย การชมเทปโทรทัศน์คนเดียว การชมเทปโทรทัศน์ในวันพุธ การชมเทปโทรทัศน์ในวันศุกร์ การชมเทปโทรทัศน์โดยมีผู้แนะนำ การชมเทปโทรทัศน์ในเวลา 12.00-14.00 น. และการชมเทปโทรทัศน์บางเวลา เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ในเวลาใกล้สอบ ซึ่งร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ ร้อยละ 42.69

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับพฤติกรรมการชมเทปโทรทัศน์
ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการเลือกเช่าเทปโทรทัศน์ โดยที่นักเรียนเลือกเช่าเทปโทรทัศน์มาชมด้วยตนเองโดยตลอด มีความสัมพันธ์ -0.186 นั่นคือนักเรียนที่เลือกเช่าเทปโทรทัศน์มาชมด้วยตนเองโดยตลอด จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักเรียนกลุ่มนี้สามารถเลือกภาพยนตร์ประเภทต่างๆ หรือจำนวนม้วนเทปโทรทัศน์มากเท่าที่ตนต้องการ ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ย่อมต้องใช้เวลามากขึ้นในการชมเทปโทรทัศน์ที่ตนเองเช่ามา อีกทั้งในปัจจุบันมีแหล่งศูนย์เทปโทรทัศน์ที่ผู้ชมสามารถเช่าชมอยู่ได้เป็นจำนวนมาก (นิตยสารคนโฆษณา ฉบับที่ 11, 2527 : 16-18) จึงเป็นสิ่งสนับสนุนให้นักเรียนต้องแบ่งเวลาจากกิจกรรมอย่างอื่นซึ่งรวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการเลือกเช่าเทปโทรทัศน์มาชมด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บาล็อก (BaLogh 1959 : 60-71) ซึ่งสรุปไว้ว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในกิจกรรมด้านโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับเวลาที่อุทิศเพื่อการศึกษากับการพักผ่อน เพราะเวลาที่ใช้ที่ใช้ในกิจกรรมการชมโทรทัศน์จะต้องถูกแบ่งมาจากกิจกรรมอื่นๆ เมื่อนักเรียนเริ่มต้นชมเทปโทรทัศน์แล้ว เขาจะมีเวลาอ่านหนังสือบทเรียนน้อยลง เนื่องจากต้องเสียเวลาในการชม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนกินส์ (Jenkins 1971 : 144-152) ซึ่งกล่าวว่าเมื่อเด็กได้เริ่มต้นชมโทรทัศน์แล้ว เด็กจะอ่านหนังสือน้อยลง และมีผลทำให้กระทบกระเทือนถึงผลการเรียน (กองเผยแพร่การศึกษา 2504 : 25) นอกจากนี้ ภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ที่นักเรียนเลือกชมด้วยตนเอง อาจเป็นภาพยนตร์ประเภทที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทางการศึกษาอีกด้วย

ในขณะที่เดียวกันจะเห็นได้ว่านักเรียนที่เลือกเช่าเทปโทรทัศน์มาชมด้วยตนเอง เป็นครั้งคราวมีค่าสหสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเท่ากับ 0.68 นั่นคือ นักเรียนที่เลือกเช่าเทปโทรทัศน์มาชมด้วยตนเอง เป็นครั้งคราวจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ใช้เวลาส่วนใหญ่ให้เสียไปกับการเลือกเช่าเทปโทรทัศน์ เวลาที่ถูกแบ่งจากกิจกรรมการเรียนการสอนจึงน้อยลง นอกจากนี้ผู้วิจัยคาดว่าเทปโทรทัศน์ที่นักเรียนประเภทนี้ชม ส่วนหนึ่งมาจากการเลือกของผู้ปกครองและเป็นภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ที่มีคุณค่าทางการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการเลือกชมเทปโทรทัศน์ โดยฟังจากเพื่อนที่ชมมาก่อนมีความสัมพันธ์เท่ากับ -0.202 นั่นคือ นักเรียนที่เลือกชมเทปโทรทัศน์โดยฟังจากเพื่อนที่ชมมาก่อนมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนที่ฟังความคิดเห็นจากเพื่อนอาจได้รับคำแนะนำให้ชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ที่ไม่มีประโยชน์ ไม่ส่งเสริมการศึกษา นักเรียนย่อมจะต้องเสียเวลาในการสนทนา และการชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ที่เพื่อนแนะนำ จากแนวความคิดของ วอลเลอร์ (Waller 1981 : 157-158) ที่ว่า เด็กวัยรุ่นมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง รักอิสระ แต่ก็ยังพึ่งเพื่อนในการตัดสินใจบางอย่าง และเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อความสนใจ ความชอบและทัศนคติ เมื่อเป็นเช่นนั้น เด็กจะชอบรายการต่าง ๆ เหมือนเพื่อนและอภิปรายบทสนทนาในรายการที่ชมกับเพื่อน ๆ มากกว่าผู้ปกครอง (ชาต จันทรเจียนใช้ 2522 : 100 : Bumrongsak Sitha-Umphai 1975 : 192 : Lyle and Hoffmann 1972 : 170)

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับวันที่ชมเทปโทรทัศน์มากที่สุด คือวันเสาร์ มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.184 นั่นคือ นักเรียนที่ชมเทปโทรทัศน์มากที่สุดในวันเสาร์จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของฝ่ายศึกษาและวิจัย กองศึกษาและเผยแพร่การพัฒนา ที่พบว่า เด็กส่วนมากจะชมโทรทัศน์ในวันเสาร์และอาทิตย์ (2528 : 62) การที่นักเรียนส่วนมากชมเทปโทรทัศน์ในวันเสาร์ซึ่งเป็นวันหยุดเรียนนั้นก็เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนมาตลอดสัปดาห์ น่าจะเป็นการช่วยให้นักเรียนพร้อมที่จะเตรียมตนเองในการเรียนของสัปดาห์ต่อไป และจากการสังเกตการร้อยละของนักเรียนที่ชมเทปโทรทัศน์ในระหว่างสัปดาห์ที่มีการเรียนการสอน จะเห็นว่า มีจำนวนน้อย คือ วันจันทร์ร้อยละ 3 วันพุธ ร้อยละ 5 และในวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันสุดสัปดาห์ของการเรียนมีนักเรียนชมเทปโทรทัศน์ถึงร้อยละ 21 ทำให้ผู้วิจัยคาดว่าในระหว่างสัปดาห์ที่มีการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่คงจะใช้เวลาส่วนมากอยู่กับการเรียนอย่างเต็มที่ เวลาในการทำกิจกรรมทางด้านการศึกษา จึงไม่ถูกเทปโทรทัศน์มากนัก

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับช่วงเวลาชมเทปโทรทัศน์มากที่สุด พบว่า เวลา 20.00-22.00 น. มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.205 นั่นคือ

นักเรียนที่ชมเทปโทรทัศน์ในช่วงเวลาดังกล่าวมากจะมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จากการสังเกตช่วงเวลาทำให้ผู้วิจัยคาดว่า การชมเทปโทรทัศน์ในช่วงเวลานั้นเป็นการชมหลังจากที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นการชมเทปโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายอารมณ์หลังการทำงาน และหลังจากได้ผ่อนคลายอารมณ์ ความเครียดแล้วนักเรียนอาจจะคัดำราเรียน เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเรียนในวันรุ่งขึ้น และถ้าเป็นคั้งที่ผู้วิจัยคาดไว้แล้วการคัดำราในช่วงเวลานี้ก็จะได้ผลเต็มที่ เพราะนักเรียนไม่มีความกังวลใจใด ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวรบกวนสมาธิในการคัดำรา หรือหลังจากผ่อนคลายอารมณ์ความเครียดจากงานที่ครูได้มอบหมายให้ทำแล้วนักเรียนบางคนอาจจะเข้านอนเลยด้วยความสบายใจและพร้อมที่จะเผชิญกับการเรียนการสอนในวันรุ่งขึ้น ถ้าเป็นคั้งนี้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่เกิดขึ้นก็คงเป็นไปในทางบวก

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับประเภทจากภาพยนตร์เทปโทรทัศน์พบว่า ภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ประเภทความบอยชีวิตการต่อสู้มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.168 นั่นคือ นักเรียนที่ชมเทปโทรทัศน์ประเภทนี้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดิ์ภู่ ประยูรเกียรติ (2520 : 36) ที่พบว่า ภาพยนตร์ประเภทนี้เป็นหนึ่งในภาพยนตร์หลายประเภทที่ช่วยกระตุ้นการอ่านหนังสือของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับการชมภาพยนตร์ประเภทตลกขบขันมีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.175 นั่นคือนักเรียนที่ชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ประเภทนี้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าภายหลังจากการชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ประเภทดังกล่าวแล้วคงก่อให้เกิดความสบายใจและลดความเครียดจากการเรียนของนักเรียน

2. ความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ในการอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวแปรที่ดีที่สุดจากพฤติกรรมกรรมการชมเทปโทรทัศน์ของนักเรียน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 42.69

เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง ของความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจะเห็นได้ว่าตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและมีน้ำหนักของความสัมพันธ์เรียงจากมากไปน้อยคือ การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์รูปแบบชาบูไร การชมโคโยมิ

ผู้แนะนำ และการชมในวันศุกร์

ส่วนตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลง มีความสัมพันธ์ในทางลบ และมีน้ำหนักเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ เวลาใกล้สอบชมเทปโทรทัศน์บางเวลาเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ การชมเทปโทรทัศน์ในเวลา 12.00-14.00 น. การชมเทปโทรทัศน์ จำนวนม้วน เทปโทรทัศน์ที่ชม การชมเทปโทรทัศน์คนเดียว การชมเทปโทรทัศน์จนหมดแล้วไม่ทำการบ้าน หรือดูคำราเลย

น้ำหนักและทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำมาพิจารณา จักล้าค่าความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุดได้แก่ การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์ประเภทญี่ปุ่นรวมแบบซามูไร การชมโดยมีผู้แนะนำ การชมในวันศุกร์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าความสำคัญสูงสุด 3 อันดับแรกเป็นของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนทั้งสิ้น

พฤติกรรมกรรมการชมเทปโทรทัศน์ที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น

การชมเทปโทรทัศน์ประเภทญี่ปุ่นรวมแบบซามูไร เป็นตัวทำนายที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยคิดว่าโดยทั่วไปแล้วเมื่อเราคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการชมภาพยนตร์ทั่วไปเป็นหลักแล้ว ก็จะพบเพียง 2 ประการคือ เพื่อสาระความรู้และความบันเทิง ซึ่งระหว่าง 2 สิ่งนี้ผู้ชมส่วนใหญ่จะชมเพื่อความบันเทิงมากกว่า สไตเนอร์ (Steiner 1963 : 147) ยังได้ให้ข้อสังเกตว่า จากการสำรวจของเขาถึงแม้ว่าผู้ชมมีความสนใจในรายการประเภทมีสาระ แต่ผู้ชมก็ยังชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่า ภาพยนตร์ญี่ปุ่นรวมแบบซามูไร เป็นภาพยนตร์ที่เต็มไปด้วยการต่อสู้ ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้โดยง่าย ไม่จำเป็นต้องมีความรู้มาก่อน ซึ่งเมื่อผู้ชมที่ชมชมภาพยนตร์ประเภทนี้ได้ชมแล้ว เขาก็จะมีความรู้สึกได้รับการตอบสนอง เป็นการลดความเครียดและพักผ่อนไปในตัว ขณะชมก็ไม่ต้องกังวลในสิ่งใดๆ ฉะนั้นหลังจากการชมแล้วเขาก็สามารถใช้เวลาได้อย่างเต็มที่กับการทบทวนกิจกรรมทางด้านการศึกษาโดย ไม่มีความกังวลใดๆ ฉะนั้นผู้ทำนายคิดว่า การที่ตัวแปรตัวนี้ถูกนักเรียนเลือกก็เนื่องมาจากในช่วงระยะเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลนั้นภาพยนตร์ญี่ปุ่นประเภทรวมแบบซามูไรมีอยู่มากในตลาดศูนย์เทปโทรทัศน์ในขณะนั้น

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนสูงชันที่มีน้ำหนักรองลงมาคือ การชมภาพยนตร์เทปโทรทัศน์โดยมีผู้แนะนำ ผู้แนะนำในที่นี้คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยหลายๆท่านว่า เด็กจะได้รับสาระความรู้จากภาพยนตร์ที่ชมมากกว่าถ้ามีผู้ปกครองหรือพ่อแม่คอยแนะนำ (Steiner 1963 : 84 : วิทยวน มีประสิทธิ์ 2513 : 162) นอกจากนี้ผู้ปกครองแล้วเพื่อนก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการชมของเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่มีลักษณะต้องพึ่งเพื่อนในการตัดสินใจบางอย่าง อย่างไรก็ตามไม่ว่าเด็กควรจะได้รับความแนะนำจากผู้ปกครองจะได้ผลในทางบวกก็ตามทั้งนี้ก็ดีกว่าคำแนะนำจากเพื่อน (ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์ 2509 : 216 : Fontes 1971 : 84 : Rose 1976 : 316-321)

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนสูงชันที่มีน้ำหนักเป็นอันดับสุดท้ายคือ การชมเทปโทรทัศน์ในวันศุกร์ การที่การชมเทปโทรทัศน์ในวันศุกร์เป็นตัวแปรในทางบวกนั้นผู้วิจัยคิดว่ามีสาเหตุมาจากการที่วันศุกร์เป็นวันสุดสัปดาห์ นักเรียนจะได้หยุดในวันถัดมาวันศุกร์เป็นวันที่นักเรียนพบภาระการเรียนและการศึกษาสำหรับสัปดาห์นั้นๆ นักเรียนจะไม่มีภารกิจวุ่นวายเกี่ยวกับวันรุ่งขึ้น การชมเทปโทรทัศน์ในวันนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดที่ได้รับมาตลอดสัปดาห์ นักเรียนสามารถชมเทปโทรทัศน์ได้ด้วยความสบายใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธกร ปรียะบุรเกียรติ (2513 : 135) ซึ่งปรากฏผลว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบชมโทรทัศน์ในวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการโดยไม่ทำให้การเรียนเสียไป

พฤติกรรมกรรมการชมเทปโทรทัศน์ที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลง

สำหรับตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนต่ำลง ตัวแปรที่มีน้ำหนักมากที่สุดคือ เวลาใกล้ชมชมเทปโทรทัศน์บางเวลาเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ ผู้วิจัยคิดว่าเวลาที่ตัวแปรตัวนี้มีผลทางลบอาจเนื่องมาจากการที่ภาพยนตร์เทปโทรทัศน์แต่ละเรื่องนั้นส่วนใหญ่เป็น เป็นภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ที่นำมาบันทึกลงเทปโทรทัศน์อีกครั้งเพื่อให้เช่า จึงมีความยาวโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 20 นาทีค่อนข้างมันวอน เมื่อนักเรียนชมแล้วอาจจะชอบในเรื่องราว ทำให้ต้องติดตามชมต่อไปจนจบ ไม่สามารถห้ามใจตนเองได้ ความตั้งใจแรกที่ต้องการชมเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ในระหว่างการสอบก็กลายเป็นนำเอาเวลาที่ควรทบทวนบทเรียนมาใช้ในการชมเทปโทรทัศน์ ทำให้มีผลกระทบกระเทือนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลงที่มีน้ำหนักรองลงมาคือ การชมเชย โทรทัศน์ในวันพุธ ผู้วิจัยคิดว่าทั้งนี้เนื่องมาจากการที่วันพุธเป็นวันที่อยู่กึ่งกลางสัปดาห์ นักเรียนยังไม่เสร็จสิ้นจากภาระกิจทางด้านการศึกษาในสัปดาห์นั้นๆ ต่างกับวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ ซึ่งเป็นวันที่นักเรียนพ้นภาระการเรียนในสัปดาห์นั้นๆ แล้ว ดังนั้น การที่นักเรียนชมเชยโทรทัศน์ในวันนั้นก็เท่ากับนักเรียนต้องแบ่งเวลาจากการทบทวนบทเรียน มาใช้ในการชมเชยโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบาล็อกห์ (BaLogh : 60-71) ว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการชมจะต้องถูกแบ่งมาจากเวลาที่อุทิศเพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลงที่มีน้ำหนักรองลงมาคือ การชมเชย โทรทัศน์คนเดียว การที่เด็กชมเชยโทรทัศน์คนเดียวนั้นกล่าวได้ว่าเด็กมีอิสระในการชมตามที่ตนปรารถนา ผลการวิจัยของบาล็อกห์ (BaLogh 1959 : 60-71) ยืนยันว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบชมโทรทัศน์มากกว่ากิจกรรมอื่นๆ แม้ว่าผู้ปกครองจะคอยควบคุมการชมอยู่ก็ตาม ดังนั้นการที่นักเรียนมีอิสระในการชมคนเดียว นักเรียนอาจจะชมโดยไม่คำนึงถึงเวลาและประเภทของภาพยนตร์ที่ตนชม เนื่องจากไม่มีผู้ใดคอยให้คำแนะนำ นอกจากนี้นักเรียนอาจจะชมเชยโทรทัศน์โดยลืมนึกถึงภาระหน้าที่ทางด้านการศึกษามา ซึ่งผลให้กระทบเทือนถึงสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลงที่มีน้ำหนักรองลงมาคือ จำนวนม้วนเทปโทรทัศน์ ภาพยนตร์เทปโทรทัศน์โดยทั่วไปมีความยาวเฉลี่ยเรื่องละ 2 ชั่วโมง 20 นาที และอาจยาวถึง 2 ชั่วโมงในประเภทที่เป็นภาพยนตร์ชุดมีเรื่องราวต่อเนื่องกัน จะเห็นได้ว่าในขณะที่นักเรียนใช้เวลาอยู่หน้าเครื่องรับโทรทัศน์โดยเฉลี่ยวันละ 3-4 ชั่วโมง (Nobel 1975 : 105) แต่สำหรับเทปโทรทัศน์แล้วนักเรียนจะต้องใช้เวลาถึงกล่าวมากขึ้นไปอีกตามจำนวนม้วนเทปโทรทัศน์ที่ชม ซึ่งหมายความว่านักเรียนจะต้องนำเอาเวลาที่ใช้ในกิจกรรมทางด้านการศึกษามาใช้ในการชมเทปโทรทัศน์มากขึ้นเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนม้วนเทปโทรทัศน์ที่นักเรียนชม สเตนเนอร์ (Steiner 1963 : 63) กล่าวว่า การชมมากมีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เกล็นน์ (Glenn 1974 : 171-174) ยังได้สรุปอีกว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการชมมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจ การยอมรับ และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลงที่มีน้ำหนักรองลงมา คือ การชมเชยโทรทัศนจนหมดความโดยไม่ทำการบ้าน ดังกล่าวมาแล้วว่าเวลาที่ใช้ในการชมต้องถูกแบ่งมาจากกิจกรรมการศึกษา (BaLogh 1959 : 60-71) เท่ากับว่าหลังจากที่นักเรียนใช้เวลาไปกับการชมแล้ว เวลาจะเหลือน้อยลงสำหรับกิจกรรมการเรียน การศึกษา มนต์ชัย พิณพาทย์ (2526 : 20) กล่าวว่า การชมเชยโทรทัศนมากเกินไปทำให้การเรียนเสียมากที่สุด

ตัวแปรที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำลงที่มีน้ำหนักน้อยที่สุดคือ การชมเชยโทรทัศนในเวลา 12.00-14.00 น. ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นเพราะในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการพักผ่อน เมื่อใช้เวลาดังกล่าวในการชมเชยโทรทัศนอาจทำให้เสียสุขภาพและอาจกระทบกระเทือนถึงผลการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. น่าจะให้มีการศึกษาเพื่อหาตัวแปรสำคัญอื่นอีกทั้งทางสังคมวิทยา สังคมจิต และจิตวิทยา เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล ฐานะหรือระดับชั้นทางสังคม ใ้แก่ อายุ เพศ รายได้ ระดับการศึกษา ที่พักอาศัยในเมืองหรือชนบท รวมถึงการนับถือศาสนา เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการชมเชยโทรทัศนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้อย่างละเอียดและแม่นยำมากขึ้น เพิ่มเติมจากตัวแปรสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งขยายกลุ่มตัวอย่างประชากรให้กว้างขวางออกไปอีก
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายประมาณ 3 เท่า ฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะให้ความสำคัญหรือออกแบบให้ตัวแปรด้านเพศรัดกุมขึ้น